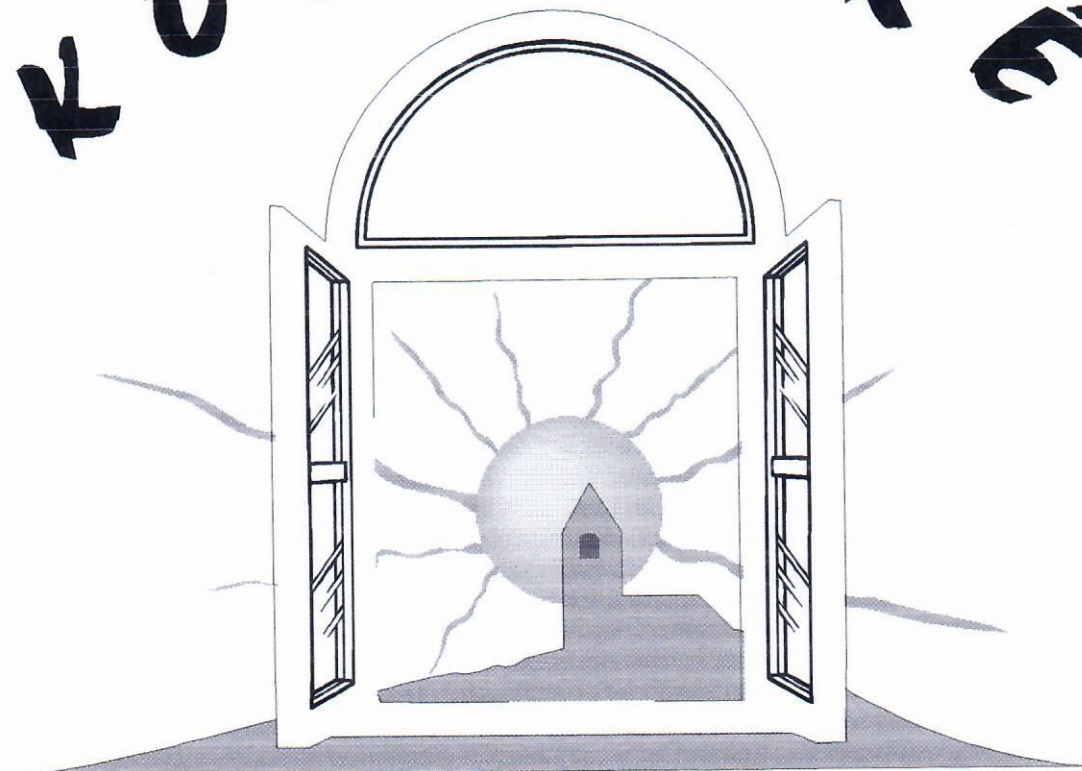

KOBERSKÉ

ROZHLEDY

Nepřavidelný čtvrtletník

ROČNÍK 5

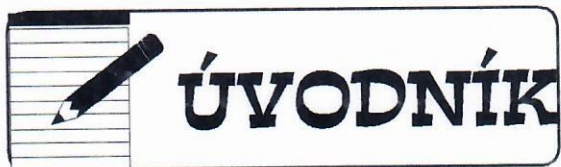
ČÍSLO 3

Prosinec 1996

10,- Kč

OBSAH:

Úvodník	2
Informace z radnice	2
Příspěvky, polemika	7
Zprávy ze školy	12
Okénko podnikatelů	13
Kultura	13
Světlo do historie	18
Společenská rubrika	22
Na poslední chvíli	22
Štěbetání	23
Slovo na závěr	25
Písničky z Koberčice u okolí	27

ÚVODNÍK

s námi. A vánoce nám umožní znovuzrození znovu a znovu nabízí příležitost.

Slabotinský

Vánoce 96

Jak ten čas letí! Ani jsme se neohřáli a už tu budou vánoce. A s nimi nové starosti. Budou bílé nebo na blátě? Budou šťastné a veselé nebo alespoň radostné? A co dárky, budou? A stromeček? Kde na to brát pořád peníze, všechno je čím dál dražší! Koupit kolo, počítač nebo kožich? A toho uklízení a pečení? Člověk aby pořád jedl! Zase budem musít jet k našim! Lamentování, byť jenom, aby řeč nestála, je nekonečné.

Je to vůbec smysl vánoc?

Zkusme se jednou zastavit a zamyslet proč je vlastně slavíme. Ano, zastavit. Zastavit ten zběsilý shon, i kdyby zítra mělo být zemětřesení. Dárky, uklízení, počasí, hory, jídlo, cukroví! A kde je vůbec člověk? Vždyť každý svátek má přece na mysli člověka. Tím spíše vánoce. Vánoce, které symbolizují zrození nového života a solidaritu s ním. Pocit ochrany života, i toho nejhudšího a nejnuznějšího. I souznění s jeho čistotou a nevinností. Takový se nám narodil zpíváme nebo si pobrukuje téměř všichni, ať se hlásíme ke svému křesťanskému původu nebo ne. A najednou cítíme teplo, které nás v tom okamžiku zaplavuje, jako bychom se sami znovu narodili, jakoby všichni kolem nás byli blízcí a naše okoralá srdce otevřela svou náruč i pro ty, na které si za celý rok (a někdy i úmyslně) nevzpomněla.

To je ta pravá radost! Narodit se znovu pro člověka. Pro toho, kdo spolu se mnou dýchá stejný vzduch a se svým zrozením si přináší i svou smrt. A v ten krátký čas, který je nám vymezen na zemi by se měl dokázat, alespoň někdy povznést nad všechno pomíjivé, co jednou odejde spolu

INFORMACE Z RADNICE

Z jednání obecního zastupitelstva

Veřejné jednání obecního zastupitelstva bylo svoláno na den 25.10.1996. Hlavním bodem programu byla právě probíhající plynofikace obce.

Práce byly zahájeny firmou Quantum, s.r.o. Vyškov. Smluvní stránku zajišťuje p. starosta obce, technickou stránkou je pověřen p. Malafa.

Plynofikace započala v ulici Kedlety, navazující ulice Beneška vyžaduje překop silnice. Tento úsek trasy bude proveden v jarních měsících r. 1997. Do této doby je nutno vyřízení rozhodnutí o povolení překopu silnice na OkÚ Vyškov - referát silničního hospodářství a dopravy. Po vlastních RD se vyžaduje co nejpřesnější uvedení trasy kanalizace, vodovodu, telefonního kabelu. V roce 1997 - do konce června se předpokládá ukončení práce, včetně přípojek.

Majitelé RD mají za povinnost nejpozději do konce února 1997 zajistit projekt, stavební povolení a revizní zprávu plynu.

Stavební povolení bude zajišťovat obec s uvedením souhlasu souseda, v případě, že soused nebude souhlasit - svolá se místní šetření.

Hospodaření obce

Volby - SENÁT 1996

Název	Příjmy	Výdaje
Vodní hosp. a ŽP	104 899,00	74 157,00
Zemědělství	6 310,00	xxx
Doprava	xxx	518 969,26
Školství	126 518,80	345 566,46
Kultura	2 719,30	38 100,30
Vnitro	14 409,60	446 674,80
Míst.hosp.	20 500,00	81 902,60
Výstavba	xxx	664 995,00
Příspěvky:ZŠ, MŠ,SMO,Obec Nížkovice	xxx	306 000,00
Daň:		
- práv.osoby	452 661,00	xxx
- závisl.činn.	237 837,00	xxx
- podnikání	255 369,00	xxx
- nemovitost	325 394,00	xxx
Správní popl	13 510,00	xxx
Popl.ze psa	6 000,00	xxx
Dotace	360 941,00	xxx
Všeob.poklad. správa	295 039,70	xxx
Převody prostředků	- 33 464,00	xxx
Účelové prostředky	231 042,70	xxx
Celkem :	2 419 736,60	2 476 365,42

Výsledek hospodaření ke dni : 31.10.96

SCHODEK : 56 628,82 Kč

Ve dnech 15.-16.11.1996 se uskutečnilo I. kolo voleb do druhé komory Parlamentu ČR - Senát ČR.

Kandidáti :

ing. Karel Slezák (ODS)
ing.arch.Zdeněk Koudelka (KSČM)
Zdeněk Kotrlý (ČSSD)
JUDr. Antonín Hrazdára (Levý Blok)
RNDr. Oldřich Dočekal (KDU-ČSL)
JUDr. Jiří Bílý (Moravskoslezská koalice)
MUDr. Jiří Berka (ODA)

Výsledky voleb v obci Kobeřice u Brna :

- RNDr. Oldřich Dočekal**
45 hlasů (30 %)
- ing. Karel Slezák**
36 hlasů (24 %)
- Zdeněk Kotrlý**
27 hlasů (18 %)
- ing.arch.Zdeněk Koudelka**
23 hlasů (16 %)
- MUDr. Jiří Berka**
12 hlasů (8 %)
- JUDr. Antonín Hrazdára**
4 hlasy (3 %)
- JUDr. Jiří Bílý**
1 hlas (1 %)

Z celkového počtu 397 voličů se zúčastnilo 152 osob-tj. 38 %.

Vzhledem k tomu, že žádný z kandidátů nezískal potřebnou nadpoloviční většinu hlasů, uskutečnilo se II. kolo voleb ve dnech 22.-23.11.1996.

Do II.kola postoupili první 2 kandidáti , tj. RNDr.Oldřich Dočekal (KDU-ČSL) a ing. Karel Slezák (ODS).

Výsledky II. kola :

- RNDr. Oldřich Dočekal**
76 hlasů (68 %)
- ing. Karel Slezák**
36 hlasů (32 %)

Senátorem za volební obvod č. 57 byl zvolen **RNDr. Oldřich DOČEKAL** (KDU-ČSL).

Změna známkového systému svoz TDO (Respono,a.s.)

S platností od 1.1.1997 dochází k důležité změně způsobu platby a s tím spojené evidence známek na popelnice. **Platba poplatku za popelnici bude rozdělena v roce 1997 na 2 splátky, tzn. I a II. pololetí.**

Typy známek pro celý rok :

1. **svoz 1x za týden**
2. **zima - svoz 1x za týden**
léto - svoz 1x 14 dnů
3. **svoz 1x14 dnů**
4. **svoz 1 x měsíc, k tomu bude vydána visačka v počtu 6 kusů na 1 pololetí.**

Výše uvedené typy známek budou označeny příslušným pololetím.

INFORMACE ZÁCHRANNÉ SLUŽBY

Možnosti přivolání pomoci :

1. **přímo zavolat 155**
brněnská rychlá lékařská pomoc, kam však spádově nepatříte a výzva bude předána na RLP Vyškov
2. **0507/155**
výzvu přebírá RLP Vyškov - placený hovor
3. **0507/ 22 444**
výzvu přebírá RLP Vyškov - placený hovor
4. **Žádost na pohotovostní službu Slavkov u Brna**

pracovní doba : 4422 1616 - 8
mimopracovní doba: 4422 1498

MUDr. Jana Baránková praktický lékař pro děti a dorost

Po	7. ³⁰ - 11. ⁰⁰	návštěvy
Út	7. ³⁰ - 11. ⁰⁰	12. ⁰⁰ - 14. ⁰⁰ pro zvané
St	7. ³⁰ - 11. ⁰⁰	12. ⁰⁰ -14. ⁰⁰ poradna pro kojence
		14. ⁰⁰ -15. ⁰⁰ pro zvané
Čt	7. ³⁰ - 11. ⁰⁰	12. ⁰⁰ -14. ⁰⁰ pro zvané
Pá	7. ³⁰ - 11. ⁰⁰	návštěvy

Návštěvy hlase do 11.⁰⁰ hodin.

V případě nepřítomnosti zastupuje MUDr. Flodrová.

Rozhovor s panem starostou (otázky položila místní kronikářka p. Karla Pitáková)

1. Co obec plánuje vybudovat na "Valech" ?

"Především musím předeslat, že Vale nejsou obcím majetkem, ale majetkem Sokola. Úprava Valů, zejména s příslibem organizace a brigádnické pomoci, byla výzvou dvou mladých občanů Koberic. Bylo to potěšitelné a proto jsem v této věci přislíbil pomoc a také začal jednat. Zastupitelstvo schválilo potřebnost této akce a nutnost převodu pozemku na obec, což závisí na postoji Sokola. Do akce byla zainteresována kulturní komise i škola. Obec nechala vybudovat drenáže, vypracovat projekt jehož kopii zveřejňuji, za pomoci jednoho z původních navrhovatelů navozila a samozřejmě zaplatila dovoz posypového materiálu. Zadalá úpravu terénu až do konečné podoby vytvoření zpevněného hřiště s využitím na kluziště. Celý areál by měl být oplocen a kromě "odvedení" dětí ze silnic by měl sloužit i škole a dospělým, a nakonec i kulturním akcím. Rozpočet na akci včetně již vykonaných prací se pohybuje okolo 100 000,- Kč. Musí samozřejmě zaplatit obecní pokladna pro niž se musí zajistit finanční prostředky. Daně na to zdaleka nestačí."

2. Co je na tom pravdy, že má být v Kobericích vinárna ?

"Tato otázka by měla patřit spíše někomu jinému. Obec zatím žádnou ne-plánuje. Pokud se mnou bylo jednáno, tak to byl pan Sedlák, který jako podnikatel má zájem něco takového vybudovat pod sálem Sokolovny. Myslím si, že by to byla užitečná akce a především ukázka vlastní činnosti bez spoléhání "na obec". Jsem jednoznačně pro, rozhodující však je Sokol."

3. Proč bylo v mateřské škole vybudováno zcela nové topení ?

"Připomínka školy, zejména jejího technického stavu, ve mně vyvolává noční můry. Sotva byl rekonstruován zcela zdevastovaný rozvod vody, hlavní řád teplé vody v šachtě a šachta vyčištěna, to vše za půl milionu, začala unikat voda v topení tak, že se denně muselo "dopouštět" až 300 l vody. K únikům došlo pravděpodobně v přívodech k radiátorům, které byly vedeny zemí např. tělocvičnou, mateřskou školkou, kuchyní. Prostě neopravitelné, pokud bychom nenarušili podlahy. I tak by to bylo špatné řešení, protože zemí vést topení bez izolace si předem koleduje o prorezivění. Tak bylo rozhodnuto udělat nový rozvod vrchem. Bylo to v podstatě během týdne hotové komplet, bez vážného narušení chodu školy. Jenže si to vyžádá minimálně dalších 100 tisíc korun. Zbytečně kvůli šlendriánu."

4. "Zmizí" ještě letos lešení u kostela ?

"Lešení u kostela ještě letos nezmizí, protože na kostel se bude dávat nátěr. Lešení i oprava kostela však není záležitostí obce, ale věřících a především farní rady. Obec však přispěla částkou cca 15 tisíc Kč, protože se jedná o nejvýznamnější objekt obce památkově chráněný. Obec však také zaplatila obložení a obklad kostela církve českobratrské husitské cca 29 tisíc Kč."

5. Co všechno může starosta rozhodovat sám (myšleno bez souhlasu obecního zastupitelstva)?

"Starosta se řídí zákonem o obcích č. 367/1990 Sb. a 410/1992 Sb. (úplné znění). Starosta je volený zastupitelstvem a je mu také odpovědný. Reprezentuje obec navenek, podepisuje vyhlášky a jiná usnesení obecního zastupitelstva a je nadřízen všem pracovníkům obecního úřadu. V obcích, kde počet zastupitelů je menší než 15 vykonává funkci obecní rady. Odtud vyplývá, že starosta může rozhodovat o zřízení a odvolání

komisí, zřizuje pracovní skupiny, stanoví počet pracovníků obecního úřadu, může je odvolat, rozhoduje o organizační struktuře obecního úřadu. Moc toho tedy není. Pokud něco vypadá jako rozhodování starosty tak to je především plnění úkolů uložených zákonem, vyhláškami a usnesením zastupitelstva. A to je jeho povinnost, která se mnohdy chápe neinformovanými jako rozhodnutí starosty. Bohužel.”

6. Kam se v současném chladném počasí může uchýlit koberská mládež ?

“To je problém. Nechtějí-li jít do hospody, tak asi nikam. K této záležitosti jsem si téměř všechny pozval na radnici, abych se s nimi poradil a zjistil jejich zájem a ochotu pro sebe něco udělat. Bohužel to někteří chápou jako výslech, otravování a někteří předpokládají, že jim to radnice zařídí. Naštěstí se našla skupina, které byla nabídnuta místnost po telefonní ústředně a skladu CO jako klubovna, kterou by si mohli za materiální pomoci obecního úřadu opravit. Vadila tam ještě část propojení telekomunikací, ale to už neplatí. Takže záleží také na mládeži. Jinak samozřejmě mohou pro kulturní akce využít i zasedací místnosti OÚ.

7. Budou se na “obecním” znovu vysazovat stromy, které byly při plynofikaci zničeny ?

“Výsadba jakékoliv zeleně v obci se řídí začleněním obce do krajinné oblasti Ždánický les a územním plánem obce. Dotaz se však jistě týká zeleně, která byla v předzahrádkách rodinných domků a tyto jsou obecními pozemky. Praxe je taková, že bude s vlastníky domů sepsána tzv. nájemní smlouva na tyto pozemky, kde budou přesně specifikovány práva a povinnosti. Vycházíme z toho, že péče o tyto předzahrádky je příspěvkem občanů pro obec, proto se jedná o bezplatné užívání. Z tohoto důvodu také obec stanoví ve smlouvě, že dřeviny, které nájemce vysadí, uhradí, pokud o to nájemce požádá. Obec pak povoluje jejich vykácení, výměnu, přičemž dřevo, a jsou-li nějaké plody, patří nájemci. Výsadba zeleně bude tedy touto

legalizovanou formou podporována, ale nebude nařizována. Záleží z větší míry na majiteli domu, jakou chce mít před domem úpravu.”

8. Co chce obec vybudovat po ukončení plynofikace ?

“Plynofikace bude v lepším případě stát 4,5 milionů korun, očekáváme spíše 5 milionů. Tím chci naznačit, že obec se bude musít zadlužit, což znamená, že kromě nejnужnějších výdajů pravděpodobně nebude mít na větší akce. Přitom nám zůstanou silnice v dezolátním stavu, které budou potřebovat také nějaký milion korun. To však neznamená, že plány nejsou. Pokud se podaří zajistit dotaci nebo výhodnou finanční výpomoc v rámci Programu obnovy venkova, chceme dokončit výstavbu kanalizační sítě napojenou na čističku (plány už jsou), revitalizovat údolí pod Mlýnským, vybudovat rybník - koupaliště u Dřínové, obnovit záchytnou nádrž za farou, uspořádat sjezd rodáků a vydat např. nové pohlednice, zahájit výstavbu rodinných domků atd. Plány jsou, jenže nejsou finance. A i o to málo z poplatků se musíme trapně dohadovat. Postoj velké části občanů není příliš vstřícný.”

9. Proslýchá se, že obec by měla zájem o Sokolovnu, příp. pohostinství. Je na tom šprochu pravdy trochu ?

“Ano, takové úvahy se vedly, ale pouze jako úvahy, když se projektoval záměr návsi. Předpokládalo se vybudování kašny na úpatí kruhové plochy, stabilního altánku po obou stranách schodiště (s využitím i pro muzikanty) a také úprava Sokolovny tak, že tato by byla opravdu kulturním, zájmovým a pohostinským centrem. Kromě dříve zmíněné vinárny ve sklepení se uvažovalo o změně způsobu zásobování, vytvoření variabilnějšího sálu s lepším využitím při zábavách či divadelních představeních, zkulturnění pohostinské činnosti a vytvoření kavárny a kluboven “pod střechem” Sokolovny. Myslím si, že občané by si to zasloužili. Obec však není majitelem a v

současné době má zcela jiné problémy.”

10. Bude stát “budka” na návsi až do přítších hodů ?

“ Budka ” je ostudou a beru, že i mojí. Chceme ji postavit na dvoře školky k využití mateřákům. Nejsme však schopni přimět stárky, aby nám aspoň pomohli s přemístěním, když už o máji jsem se musel postarat sám s panem Malařem. Snad to však v době vyjití rozhledů nebude pravda.”

11. Zajisté bude letos stát před OÚ vánoční strom. Bude sbírka věnována nadaci jako obvykle nebo můžeme očekávat změnu?

“ Ano strom stát bude a o osudu sbírky zpravidla rozhoduje kulturní komise a zastupitelstvo ho schvaluje. Dnes však už většina peněz nepochází z pokladny pod vánočním stromem, ale z darů, které dostávají štedrovečerní koledníci. Pokud však je mi známo, tak v minulém roce již došlo ke změně. Obec poslala část prostředků tělesně postiženým dětem a část byla ponechána ve prospěch našich dětí ve školce a škole.”

12. Co byste chtěl (kdyby to bylo možné) popřát obci do nového roku?

“ Obci bych chtěl popřát to co snad každý - aby vzkvétala, aby se v ní cítil každý dobře a bezpečně. A aby jí lidé měli rádi, vážili si jí a pomohli jí alespoň s kosmetickými úpravami. Protože ona tady bude, i když my tady nebudem, a bude o nás vypovídat budoucím generacím.”

Pane starosto, děkuji Vám za rozhovor.

* * * * *

Studie revitalizace povodí Litavy

Každý správný hospodář nemá na mysli jenom zisky, ale nutně si klade otázku, jak je to se slepicí, která mu ta zlatá vejce má snášet. Běda, kdyby dopustil, aby mu onemocněla. Nejinak je tomu i u státu, jako hospodáře, a obcemi. Protože už Svatopluk nabádal své syny ke svornosti, neboť sám je každý snáze přemožitelný, sdružili se výše uvedení do spolku zvaného Sdružení obcí Politaví, podle říčky Litavy, do jejíhož povodí náležejí. A začalo je zajímat, jak na tom jejich kraj je, kde potřebuje léčit, kde jenom pomoci a kde je na tom relativně dobře. Zadalí tedy odborníkům firmy Fontes studii, která by jim měla říci pravdu a nazvali ji Studií revitalizace povodí Litavy. Protože do této oblasti patří i Kobeřice u Brna svým nemalým katastrům, mohlo by to zajímat i občany Kobeřic.

Co je to revitalizace ?

Vzhledem k tomu, že voda je základem a podmínkou života, musí být jedním z prioritních zájmů státu. V současné době je kromě jiných problémů pozornost zaměřena na “revitalizaci”, tzn. obnovení a znovuoživení zejména vodních prostředí. Hlavním cílem takovýchto revitalizací jsou opatření v krajině, která

- zadržívá vodu v krajině nebo alespoň zpomalí její odtok a zvětší okamžitý objem vody v krajině
- zlepšívá ochranu vodních zdrojů a dotaci vody do nich
- zlepšívá kvalitu prostředí vázaných na vodu a budou směřovat ke zvýšení počtu na vodu vázaných organismů.

Takováto opatření samozřejmě budou vyžadovat značné finanční a materiálové náklady. Současně nelze předpokládat, že

dostatečné zdroje budou jinde, než ve státním rozpočtu. Program revitalizace je programem trvalým, neboť oblast péče o vodní režim krajiny je od nepaměti programem civilizovaných a kulturních národů.

V rámci tohoto programu byla v letošním roce zpracována studie povodí Litavy, kam patří i katastr Koberžic. Studie byla zpracována na popud sdružení obcí Poltavá a sdružení obcí Cézava a dále společnosti Povodí Moravy, která je správcem toku. Studii zaplatilo Ministerstvo životního prostředí ČR a zpracovatelem je firma Atelier Fontes z Brna.

Co je cílem této studie ?

Tato studie má za úkol popsat a zhodnotit kvalitu celého povodí Litavy ve srovnání s ostatními povodími v České republice. Dále bylo cílem rozdělit povodí Litavy, na menší popsatelné celky. Tyto byly mezi sebou srovnány a z nich byly vybrány ta povodí, která by měla být přednostně řešena. To znamená, že hlavní množství prostředků, určených na revitalizaci by měly jít v první fázi zejména do těchto území.

Jaké byly výsledky ?

Během srovnání povodí Litavy s ostatním územím České republiky bylo konstatováno, že prostředí v této části Moravy je spíše katastrofální. Mezi mnoha kritérii můžeme konstatovat, že například průtokové poměry Litavy patří k nejneprůzračnějším v republice - to znamená velké povodňové vlny, naopak v období sucha velmi malé průtoky. Co se týká zdrojů pitné vody, musí se čerpat z jiných území, například z Vyškovska, některé oblasti jsou napojeny dokonce na březovský vodovod. Mnoho obcí je bez vlastních zdrojů pitné vody a obyvatelé jsou nuceni pít i vodu zcela nevyhovující - Prace, Nesvačilka, Moutnice atd. Vlivem velkého zemědělského hospodaření je velká eroze půd. V povodí Litavy existují plochy, odkud je ročně odneseno až 7,5 t ornice z jednoho hektaru. Kritérií srovnání byla velká řada a nemá smysl je zde v této chvíli jmenovat.

Jak jsou na tom tedy Koberžice ?

Koberžice byly zahrnuty a posuzovány v rámci dílčího povodí Milešovického potoka. Celé toto povodí lze ve srovnání s ostatními v povodí Litavy označit spíše jako kvalitní. Poměrně značnou část zabírá lesní půda Koberského polesí. Že jde o kvalitní lesní porosty svědčí i to, že zde byl nedávno vyhlášen Přírodní park Ždánický les. Pokud jde o plochy orné půdy, ty jsou bohužel na velmi svažitých pozemcích a proto hrozí značnou měrou eroze a odnos ornice.

Velmi výhodné pro Koberžice jsou vlastní zdroje velmi kvalitní pitné vody. Ta je v dostatečném množství pro celou obec. Dále je dobré pro katastr, že zde existují vodní nádrže- rybníky Horáček a Nový rybník. Dříve sice existovalo na Milešovickém potoce takovýchto rybníků mnohem více, ale i ty co zde jsou, velmi významně ovlivňují průtoky a životní prostředí ve svém okolí a umožňují rekreaci obyvatelstva. Pokud jde o vlastní vodní toky, jsou středně znečištěné. To je způsobeno tím, že nejsou doposud vybudovány čističky odpadních vod jednak obce, ale i zemědělské farmy. Na druhou stranu budíme rádi, že tu nemáme větší výrobní podnik, který by vypouštěl všechno svinstvo do potoka.

Podél toků většinou chybí břehové porosty - vrby, topoly, olše apod. Také na ostatních plochách, hlavně polních, chybí meze, remízky, velmi málo jsou v okolí zastoupeny louky.

Co z toho všeho vyplývá ?

Z výše uvedených skutečností vyplývá, že katastr Koberžic asi nebude tím přednostním územím, do kterého půjdou dotace ze státní poklady na revitalizaci. Potřeby tohoto území budou pravděpodobně uspokojovány až v druhé řadě. Na druhou stranu je dobré si občas uvědomit, v jakém prostředí vlastně žijeme. Že jde o prostředí kvalitní, v kterém je však třeba stále něco dělat, doplňovat a měnit k jeho neustálému zlepšování. Pomoc tedy z venku prozatím čekat příliš nemůžeme, o to více se musí přičiňovat každý sám.

Pavel Ondráček

Sáňkování u fary

Co nevidět nám nastane zima a s ní i zimní radovánky. V posledních letech se stalo velice aktuální sáňkování za farou. Je třeba ale uvážit, jestli je toto místo k těmto účelům vhodné. Když pomineme fakt, že cesta je užívána jako příjezdová, že po ní chodí ti, kteří tam bydlí, slouží také jako zkratka do Kedlét, na Poustku, na hřbitov a do kostela, nastoluje se otázka bezpečnosti. Když napadne sníh, první odvážlivci nečekají na nic, a hurá na sáně. A uježděný sníh se jen velice těžko odstraní. I když se třeba cesta posype pískem nebo popelem, když děti jezdí až zhora, protože je do kopec dost prudký, zvláště když je sníh uježděný a zledovatělý, rozjezdí tento posyp a už vůbec nelze počítat s tím, že to zmírní rychlost, aby nevjeli přímo na silnici nebo do plotu. V loňském roce zde došlo naštěstí jen k velmi lehkému úrazu, kdy dítě vjelo přímo před projíždějící auto. Mnohdy narazí i do zdi nebo do plotu okolo pomníku, což není vůbec bezpečné jak pro ně, tak pro ten plot, který už něco pamatuje. Samozřejmě se mnoho lidí této cestě v zimním období vyhne, aby nepřišli k úrazu, ale někteří tudy musí, protože tam

bydlí, musí vyjet i zajet autem, nebo jim například mají přivést uhlí. A po cestě, která je kluzká a ujetá to jde dost těžko, nebo

mnohdy vůbec. Ještě jeden problém, který tímto nastává. Asi by se málo komu líbilo, kdyby den co den, bezprostředně pod okny výskaly a dováděly děti, zvláště když třeba sám má malé děti, které během dne ještě potřebují spát, a v takových podmínkách to moc nejde. Pak se ještě udělá skokánek, aby to bylo zajímavější a je jedno, že to někomu může zavazet ve vjezdu. Ano, děti jsou děti, a mnohdy nedokáží své konání domyslet do konce, natož tak uvažovat, že by se mohlo něco nedej Bože stát. Proto by tuto zodpovědnost za ně měli převzít zejména rodiče. Pokud přijdou společně s dětmi, sami na ně dohlédnou a mohou posoudit, do jaké míry je bezpečné a vhodné místo, kde si jejich děti hrají. V Koberčicích je dost jiných vhodnějších a hlavně bezpečnějších míst k provozování zimních sportů. Pravda jsou trochu dál, např. U lesíčka, kde je široký a bezpečný kopec bez toho, že by děti vjely pod auto, nebo do něčeho narazily. Ale v tomto případě by jim nemělo být za těžko udělat pár kroků navíc, protože se jedná v prvé řadě o jejich bezpečí. Takže až nás zima obdaří prvním sněhem, dříve než naše děti vyrazí za zimními radovánkami, zkusme si s nimi o tom alespoň promluvit, vždyť někdy rozumná domluva zmůže víc než pouhé zákazy a příkazy.

A. H.

Svatý Florián v Koberčicích

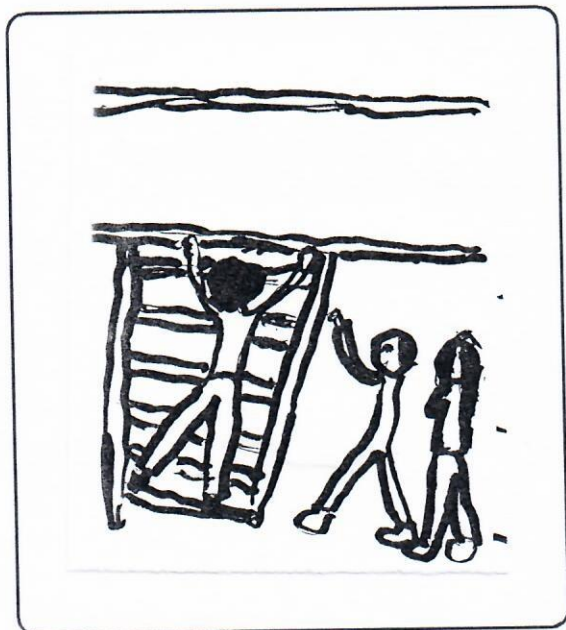
O tom, kdo to byl svatý Florián a proč se vlastně svatým stal, jsme informovali čtenáře Koberských rozhledů v jednom z minulých čísel. Svěho patrona však získal v letošním roce i Sbor dobrovolných hasičů v Koberčicích a to v podobě sádrové plastiky, která byla řadu let uložena ve věži koberského kostela sv. Jiljí. Stejně jako na všem kolem nás i na této plastice se však podepsal "zub času". Ulomená špice korouhve, která patří k atributům tohoto světce a časem strávené barvy vyžadovaly odbornou opravu. Ta byla poměrně v krátké době

provedena studentkou fakulty výtvarného umění Vysokého učení technického v Brně Jitkou Žákovou. Náklady spojené s touto opravou byly hrazeny obecním úřadem, za což patří poděkování všem hasičů. Nyní zbývá vyřešit vhodné umístění patrona hasičů na Hasičském domě, tak aby se stal jeho důstojnou součástí.

I když víme, že takto ohni nezabráníme, vracíme se připomínkou svatého Floriána k historickým tradicím našich předků, neboť "kdo se chce starat o budoucnost, musí pojímat minulost s úctou."

Zdeněk Ondráček

* * * * *

Pojišťovna pro vesnici

Již do pátého ročníku po obnovení své činnosti vstoupila Hasičská vzájemná pojišťovna a.s., kterou si někteří občané

možná pamatují ještě z dob před rokem 1948. Jejimi hlavními akcionáři je Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, jednotlivé sbory dobrovolných hasičů a hasiči jako jednotlivci. V silné konkurenci 35 komerčních pojišťoven zaujímá tato pojišťovna podle mnoha kritérií místo v první desítce. Přijaté pojistné překročilo 110 milionů korun a počet uzavřených pojistných smluv dosahuje 100 tisíc.

Tvrzení obsažené v titulku tohoto příspěvku má své opodstatnění a vychází z dlouhodobé strategie Hasičské vzájemné pojišťovny a.s. Jak se tato skutečnost projevuje v praxi? Především v sortimentu nabízených služeb a ceně produktů, které tato pojišťovna zejména pro obyvatele nabízí. Pojištění je cenově diferencováno podle místa pojištění, což znamená, že domácnosti v menších městech a na vesnicích zaplatí méně než ve velkých městech a u Hasičské vzájemné pojišťovny je tato sleva až trojnásobná. U pojištění domů je velmi důležité znát nejen kolik budete platit pojistné, ale také co všechno je pojištěno a kolik dostanete od pojišťovny, dojde-li k pojistné události. U Hasičské vzájemné pojišťovny jsou současně s domem automaticky pojištěny i ploty, studny, septiky apod., patřící k pojištěnému objektu. Do částky 20 000,- Kč jsou automaticky pojištěna i běžná domácí zvířata, což je pro obyvatele vesnice opět velmi výhodná nabídka. V porovnání s některými jinými pojišťovnami je dále výhodné, že Hasičská vzájemná pojišťovna a.s. zaplatí případnou škodu v cenách, které jsou aktuální v době, kdy ke škodě došlo.

Obyvatelům menších měst a vesnic je šité na míru především pojištění rodinných domků, domácností, odpovědností za škody, ale třeba i rekreačních chat a chalup.

Hasičská vzájemná pojišťovna a.s. nabízí i možnost spoluúčasti při škodě. Pojištění je potom levnější a v pojistné smlouvě je přesně stanoveno do jaké částky a při jakých škodách pojišťovna platí. Směle je tedy možno říci, že pojištění rodinných domků na vesnici je

nejvýhodnější. Sympatické je také to, že k zabezpečení domu či jiného objektu nepředepisuje tato pojišťovna zvláštní bezpečnostní zámky, mříže apod. S výjimkou peněz a cenností není třeba zvlášť připojišťovat například drahou elektroniku, jízdní kola, hudební nástroje apod.

Další velmi výhodnou nabídkou Hasičské vzájemné pojišťovny je pojištění odpovědnosti za škody, který způsobí pojištěný cizí osobě tím, že něco zanedbá. Hradí se z něj i škody způsobené dětmi pojištěného, např. rozbité okno apod. Pojistit lze i škody způsobené cizí osobě psem, nebo škody vzniklé v souvislosti s vlastnictvím nemovitosti, tj. úraz na neupraveném chodníku, spadlá taška ze střechy pojištěného domu atd. Toto pojištění se dá sjednat za pouhých 100,- Kč ročně.

Mimo uvedené skutečnosti přichází tato pojišťovna pro hasiče se slevami na pojistném trvale obydlených domácností ve výši 15% z ročního pojistného. Konkrétně to tedy znamená, že z každých 500,- Kč ročního pojistného vrátí pojišťovna hasičům 75,- Kč. Mimo sjednaného pojistného je jedinou podmínkou dvouleté členství v některém Sboru dobrovolných hasičů, který je základní organizační jednotkou Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, což je i Sbor dobrovolných hasičů v Koberžicích a zaplacené členské příspěvky za příslušný rok.

V současné době zpracovávají okresní sdružení hasičů databáze členů Sborů dobrovolných hasičů, což je samozřejmě pro poskytování této slevy nezbytné a poté bude sleva realizována i se zpětnou platností.

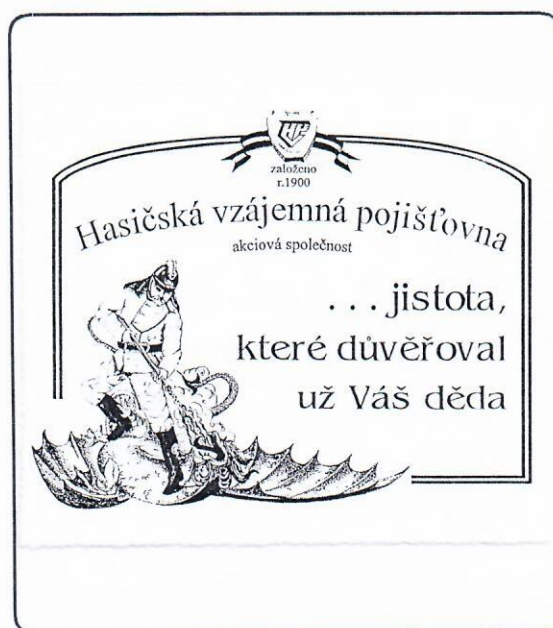
Uvedená nabídka přinese tedy kvalitní pojištění nejen hasičům, ale i ostatním občanům, pojišťovně nárůst klientů a pojistného a to se v konečném důsledku opět promítne do profitu akcionáře, kterými jsou ve většině případů opět hasiči a jejich sbory, mezi které patří i Sbor dobrovolných hasičů v Koberžicích. Uzavřením pojistné smlouvy u Hasičské vzájemné pojišťovny získá občan kvalitní

pojištění svého majetku a mimo tuto skutečnost tak podpoří i hasičské hnutí potřebné všem kolem nás.

Vedle uvedených druhů pojištění proti všem druhům pohrom nabízí Hasičská vzájemná pojišťovna a.s. samozřejmě širokou škálu dalších služeb, jako je pojištění pro cesty a pobyt v zahraničí, léčebných výloh, úrazové, životní, důchodové, motorových vozidel a další.

Podrobnější informace je možno získat u obchodního zástupce Hasičské vzájemné pojišťovny p. Vladimíra Klusala z Hrušek, tel. 44223385, telefon do zaměstnání 44221139, nebo na okresním sdružení hasičů ve Vyškově, Kostelní 2, telefon 0507/21261.

Zdeněk Ondráček, ml.

ZPRÁVY ZE SKOLY

Ukázka slovní práce žákyně Anety
Cenkové, 2. třída zdější ZŠ.

Rozbité okno

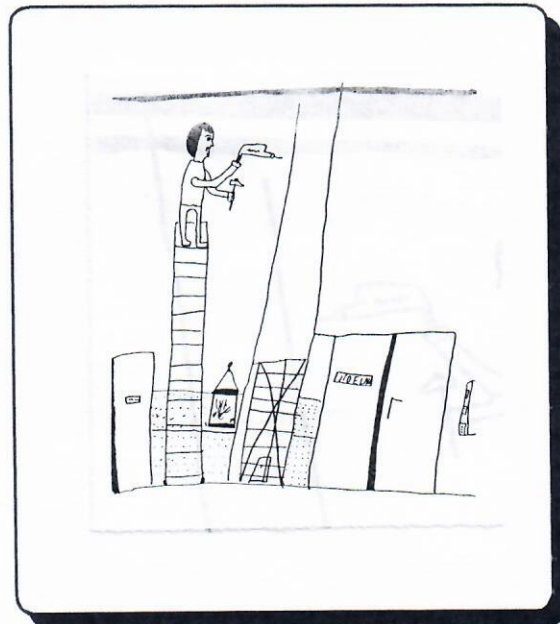
Jednoho večera jsme všichni seděli u stolu. V tom se ozvala rána. Tatínek se šel podívat co se děje. Bylo rozbité okno. Tak šel tatínek ven se podívat kdo to okno rozbil. Nigdo nigde. Pak tatínek zaslechl brekot. uviděl Pepíka jak brečí. Tatínek se ho zeptal. Proč pláče. Protože jsem ztratil míč. Táta se ho zeptal. Jak ten míč vypadal. Je červený nebo jaký? Pepík pořád plakal, protože věděl, že rozbil míčem okno. Tatínek řekl Pepíkovi aby neplakal, že se okno spravi. Krásný barevný míč se našel.

Co děláme večer

Večer hrajeme hry. Nejraději hrajeme karty. Martin nejvíc vyhrává. Já zase nejvíc prohrávám. Ale je to sranda. Černý Petr je lepší než kvarteto. Někdy k nám přijde strýc Petr. Se strýcem je ještě větší legrace. Protože pořád prohrává. Taťka a mamka se mu nejvíc smějí. Když skončí zprávy v televizi tak strýc jde domů. A my jdeme spát.

Náš pes

Náš pes se jmenuje Roky. V neděli chodíme s Rokym na vycházku. Dál v lese se zastavíme a mamka, taťka a Martin si stoupnou do řady. Já jdu s Rokynem dál. Všichni na něho volají. Roky pojd' za mnou ! Za kým přiběhl? No přece za mámou! Pak jsme šli domů. Ale Rokyn tam nechtěl být sám. Udělal na dvoře takový bynec, že se z toho mamka mohla zbláznit. Vyhrabal z truhlíků muškáty a potom stáhl deku a ležel na ni. Mamka pořád na Rokyna nadává. Ale já ho mám ráda.

SILVESTR 96

Firma STOSS srdečně zve všechny občany na silvestrovskou zábavu s bohatým programem, reprodukovanou hudbou všech žánrů a občerstvením.

Pro zdárný průběh celé akce je nutné přihlásit se předem, nejpozději však do pátku 20. prosince 1996.

Knihovna - základ kultury

Jedinou, trvale existující složkou kultury v naší obci je činnost místní knihovny. Místní obecní knihovny doposud žijí z knihovnického zákona z roku 1959, který se snažil veřejné knihovny vzájemně propojit a koordinovat. Byl to tzv. druhý knihovnický zákon. První knihovnický zákon z roku 1919 uložil všem obcím jako povinnost založit a provozovat veřejnou knihovnu. Navazující vládní nařízení určovaly též finanční úhradu na čin-

nost veřejné obecní knihovny, na státní dozor nad plněním zákona. Náš zákon byl jedním z nejmodernějších v Evropě a Československo se stalo vzorem pro ostatní země.

Od listopadu 1989 byla zpracována řada návrhů zásad nového zákona, ovšem nepodařilo se je prosadit. V roce 1990 vyšel zákon o obcích, jenž uvádí, že obce mohou zřizovat knihovnu. Nestanovuje však povinnost zřídit knihovnu. Většina veřejných knihoven se po roce 1989 musela vyrovnat s tlakem na krácení rozpočtů, omezováním provozu a služeb. Může se zdát, že finanční náklady na knihovny rostou. Oproti neustálému zvyšování cen knih, časopisů a dalších informačních médií, je tento nárůst malý.

Finanční problémy veřejných knihoven vedly k tomu, že se většina z nich snaží vydělávat. I ty nejaktivnější si ale nevydělají víc než 10 % z jejich rozpočtu, takže představa, že veřejná knihovna může žít z toho, co si vydělá, je spíš fantazií.

Příčinou nezájmu o činnost knihoven není jen v nedostatečné knihovnické legislativě. Příčinou je i to, že není definovaná role státu v kultuře, kam knihovny patří. Listina práv a svobod a Ústava ČR zajišťují občanům právo na informace. A toto právo mohou zajišťovat především veřejné knihovny dostupné všem obyvatelům. Za uplynulých šest let nebyla doposud v žádném dokumentu vymezena role veřejných knihoven ve vzdělávací, informační a kulturní sféře. Ušetření nevelkých finančních prostředků na dobré fungování veřejných knihoven v současné době se plně projeví až v budoucnu, kdy v knihovnách bude chybět hodně základní literatury a dalších informačních pramenů a toto zaostávání bude muset někdo napravovat.

Představitelé obcí by si měli uvědomit, že knihovna není luxusem, ale jednou ze základních služeb obyvatelům bez rozdílu věku. V naší obci je knihovna ze strany obce podporována, je na dobré úrovni a těší se neobvyklému zájmu mladších i starších obyvatel.

Věra Spáčilová

Hodové zamyšlení

Hody 1996. Již nic nepřipomíná letošní hodové veselí, i ta "mája" už vzala za své. Snad jen pár fotografií a vzpomínek a vědomí, že se můžeme těšit na ty další. Ale dovolu mi zamyslet se nad touto tematikou a podívat se na ni trochu z druhé strany.

Ano. Hody v Koberčicích jsou a doufáme, že i dál budou jednou z mála tradic, která se zachovala, dále udržuje a stále vylepšuje. Naučili jsme se brát naprosto samozřejmě, že vždycky se najde někdo, kdo všechno zařídí, zorganizuje abychom se my všichni dva, nebo vlastně skoro tři dny mohli bezstarostně veselit a užít si. Každý z nás, snad až na pár vyjímek, se na to těší a připravuje. Ale asi málo kdo si uvědomí, že to není tak samozřejmé, že máme stárky a dobrou kapelu a všechno, co hody dělá hodami. Stárci, to je zřejmě to hlavní, protože kdyby těch nebylo, nemohlo by se o žádných hodech mluvit. Samozřejmě, že prvotní je svátek patrona našeho farního kostela sv. Jiljí, kvůli kterému toto všechno vzniklo. Ale zkusme si představit, že by se nedala dohromady žádná parta mladých. Prostě by řekli, tak jako někteří jiní, že se jim nechce, že by to "ohráli, dělat lidem šaška". A bylo by vymalováno. Tak jako se to stává v okolních vesnicích, že se prostě stárci nedomluví, nenajdou se ani ochotní z řad ženáčů, protože to už není zdaleka tak jednoduché. U nás tato situace zatím nenastala, i když letos visel nad organizací hodů velký otazník stran financování a zabezpečení této akce. Ale všechno dopadlo dobře, počasí nám na rozdíl od let minulých přálo a hody se vydařily. To, že hody v Koberčicích jsou v posledních letech akcí, která přitahuje stále více lidí, hlavně těch přespolečných, o tom svědčí účast téměř 400 platících lidí v sobotu. Měla jsem možnost vyslechnout několik pochvalných kritik od lidí z různých míst, i hodně z daleka, že ty naše hody jsou jak se říká "špica". Že například u nich o to nemají zájem ani mladí, ani žádná organizace, o přístupu a kladného vztahu k těmto akcím obecního nebo městského úřadu ani nemluvě. Vzhledem k tomu, že jsem členka kulturní komise mám možnost posuzovat přístup těch, kteří se

dobrovolně rozhodli, že ty letošní hody si vezmou jak se říká za své. A věřte, že to není jednoduché. I já jsem kdysi bývala stárkou, a vím co to obnáší, ví to i mnozí jiní, ale hody tehdy a dnes, se přece jen trochu liší. Předávání práva, slib stárků a všechno to oslavit, o co byly hody obohaceny jim dává slavnostnější a důstojnější ráz. O to víc je však třeba se k tomu postavit zodpovědněji. Myslím, že málokdo z nás by byl ochoten tomu obětovat svůj čas, síly, ale i kus sebe sama. Protože být stárkem nebo stárkou není jen obléct si kroj a vytáčet se v kole. A proto budme vděční, že se doposud vždycky našlo pár těch mladých, na které ti starší mnohdy nadávají a vidí v nich jen nerozvážené a bujaré mládí, které si ničeho a nikoho neváží. Protože, kdyby byli opravdu takoví, jak je mnohdy kritizujeme, asi by se do toho vůbec nepouštěli. Oni by ten čas, který stráví přípravou hodů mohli trávit mnohem lépe a hlavně bezstarostně a levněji. Ono i to stárkování něco stojí, a ne každý je ochoten na tento účel peníze obětovat. Jistě, oni z toho mají snad jen vědomí, že se sami přičinili o zachování této krásné tradice a mohli využít svého stárkovského práva. Jistě je to pro mnohé pocta se obléci do kroje a být středem všeho dění a člověk k tomu musí mít vztah, mít to jak se říká v krvi, ale nese to s sebou i nejednu oběť. A když toto vše ochotně podstoupí a mnohdy nedojde uznání ba naopak, asi už nebude mít moc chuti to příště znovu podstoupit. Nelze v této souvislosti nezpomenout loňské aféry s májí. Mimořádné okolnosti, které vyvstaly nepřízní počasí je třeba v takovém případě vzít na zřetel. Ono se velmi dobře kritizuje, když někdo jen stojí a přihlíží. Už horší je však jít a pomoci nebo poradit, když to umím líp a jinak. Jak se říká po bitvě každý generálem. Ale když se podíváme na záznam z videokamery při loňském stavění máje, kde jsou všichni ti, co by to dokázali i v těch podmínkách, jaké loni byly? Vždyť i tu malou máji stavělo jen pár stárků a několik málo těch, co jsou ochotni pomoci vždycky. Jak by to asi vypadalo, kdyby ta mája byla "velká"? Nakonec se to muselo obejít i bez ní, protože stejně přšlo. A ona se ta loňská nevráživost vůči stárkům odrazila na hodech přece jen i letos. Postrádala jsem tu spontánní atmosféru, jako tomu bylo jindy, jako by mezi

stárky a některými ostatními zejména z těch mladších stále trvalo určité napětí. A myslí si, že je to velká škoda. Jestliže budeme bazírovat na věcech, které nejsou až tak podstatné, jak se dokážeme dohodnout na něčem mnohem důležitějším. Nikdy nevíme, co nám může tato pohnutá doba přinést, proto bychom měli více držet při sobě, právě v těchto byt' zdánlivých malichernostech.

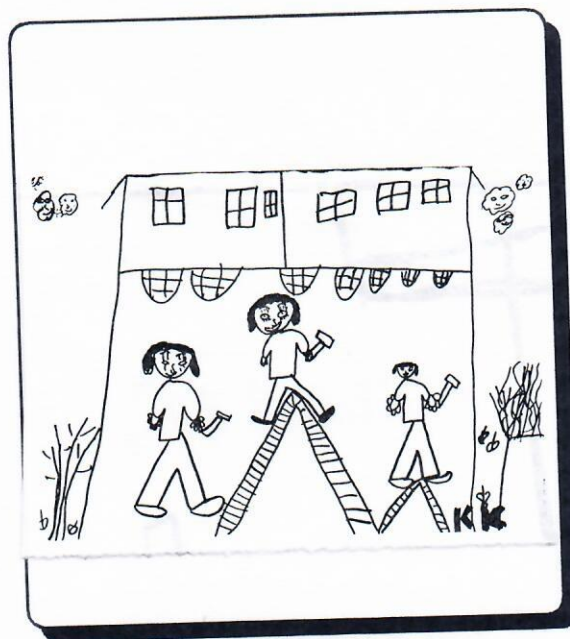
Ale vraťme se k otázce letošních hodů. Přes veškeré problémy, která vždycky nastanou při takových akcích se ty letošní mimořádně vydařily. Buďme proto vděční za to, že ta mládež přece jen něco dokáže. Vždyť může opravdu nastat doba, a já se bojím že opravdu nastane, že nebudou v Kobeřicích mladí ochotní se zhostit tohoto úkolu a myslím si, že by to byla velká škoda, pro nás pro všechny. Vždyť oni ty hody nedělají jen ke svému potěšení, ale v prvé řadě pro nás pro všechny. A možná by stálo za to, se trochu zamyslet nad tím, zda bych i já nemohl alespoň svou malou pomocí přispět ke zdárnému úspěchu takovýchto akcí. To se týká zejména těch mladších a ještě svobodných, kteří se nevím proč drží jaksi stranou, ale jen co se týče pomoci. Kritiku, tu zvládají výborně. Nikdo nemůže nikomu nic nařídít ani poručit. Ale mnohdy by stačilo jen trochu dobré vůle.

Ještě bych při této příležitosti vzpomenula některých akcí, které kulturní komise v minulé době pořádala, a které se neseťkaly s takovým ohlasem, jak se očekávalo. Z mnoha stran slyším: Tak co? Kdy se tady něco bude dít? Ale ono se děje. Např. Velikonoční zábava! Kde byli všichni ti, co mnohdy volají po nějakém kulturním dění? Proč nepřijdou, když se pořádá na návsi Country bál? Ono, když uspořádáte pár akcí, které se minou účinkem, už nemáte moc chutí se do toho pouštět znova. Ale stávající kulturní komise se nenechá odradit a dál bude pokračovat, jak to bude možné ve své činnosti, snad se konečně někteří z nás probudí a přijdou na to, že je to dobré. Dnes je mnohem pohodlnější si pustit televizi, nebo video, pohodlně se usadit v papučkách a s pivínkem a vůbec se neobtěžovat nějakou společenskou událostí. Ale kam se podělo to po čem se dnes tak volá? Aby se lidé více k sobě přibližovali společně se snažili nést všechny problémy a starosti, které dnešní nelehká doba s sebou nese? A jak jinak to

neuskutečnit, než že se společně dokážeme bavit, radovat se i z maličkostí a dokázat se povznést nad všední starosti, problémy, které máme všichni. A věřte, že žádná byt' sebedokonalější technika nám nenahradí to vědomí, že se ještě umíme bavit sami, a zasmát se někdy i sami sobě. Dokažme, že naši předkové, kteří nám zanechali něco ze svého kulturního života této obce, se nesnažili zbytečně.

A na závěr mi dovoluťe ještě jednou k hodům. Po shlédnutí fotografií a videokazety z těch loňských o naše hody a vůbec o tradice folklorního rázu v naší obci projevíli zájem redaktoři brněnského rádia Proglas, a měli by zájem natočit možná i více reportáží z hodů, to znamená z těch příštích a uvítali by, kdyby byl někdo ochoten sdělit více o této akci a vůbec o historii hodů v Kobeřicích. Všechny vaše náměty a zkušenosti jsou vítány. Bližší informace poskytneme v příštím vydání časopisu. Tak tedy, hody byly, hody budou, a jaké budou, to záleží jen na nás.

Alena Hobzová

Bude se letošní zimu na VALECH bruslit ?

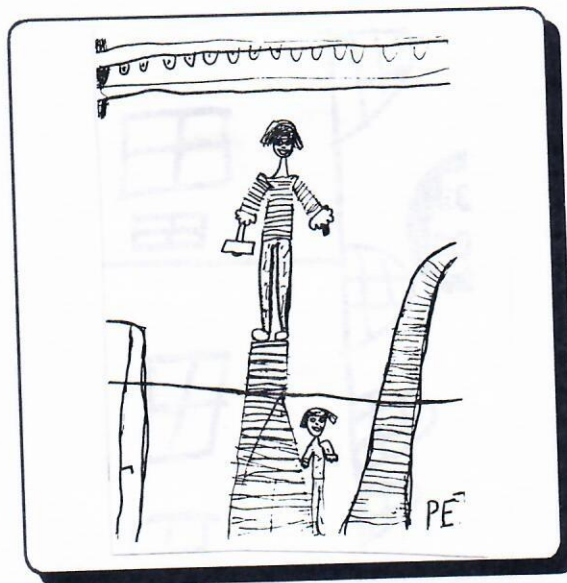
Typickým obrázkem některých částí naší obce je běhání a sportování dětí po místních komunikacích. Hřiště je daleko, na malé pohrání si s míčem nebo hokejkou děti vyhrajují prostory na silnicích blízko bydliště.

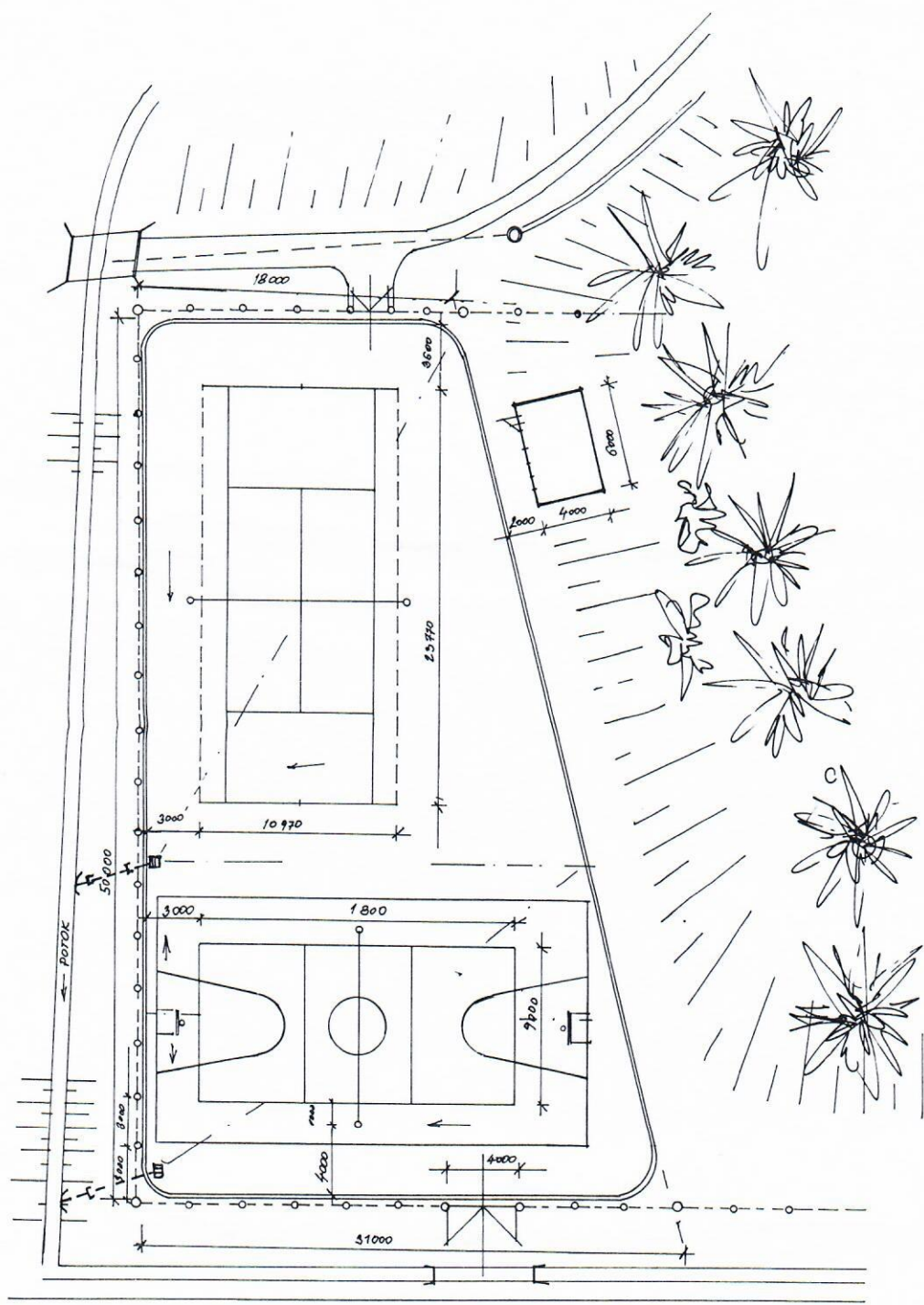
Pro pohybové vyžití dětí, mládeže i dospělých byl podán návrh na úpravu pozemku v prostorách "VALE", který kdysi jako sportoviště sloužil. Zájem o vybudování víceúčelového sportoviště projevila i mládež a nabídla rychlé řešení a pomoc. Po sportovišti přímo v obci touží i místní mateřská a základní škola. Obecní úřad vyšel maximálně vstříc a nabídl projekt i finance. Stavebním dozorem nad celou akcí byl pověřen Ing. Petr Baják. Jestli budeme letošní zimu na Valech bruslit, nezáleží pouze na OÚ. Celý návrh je patrný z obrázku (viz. následující strana časopisu). V létě bude prostor sloužit pro míčové hry a tenis, v zimě bude celou plochu zabírat kluziště.

Věra Spáčilová

Z lidových pranostik a stoletého kalendáře

- Sníh svatého Ondřeje žitu velmi prospěje
- O svatém Mikuláši často snížek práší
- Když v prosinci mrzne a sněží-
úrodný rok na to běží

NÁVRH SPORTOVNÍHO HRISTĚ - VALY

[Handwritten signature]

SVĚTLO DO HISTORIE

Povídka vánoční

V tento vánoční čas jsem opustil dějiny obce a okolí a soustředil jsem se především na dobu vánoční a adventní v naší obci v dobách minulých. Tyto vzpomínky a vyprávění jsou z ústního podání našich předků a rodáků. Doba Adventu nebo-li postu, byla v křesťanském pojetí dobou čekání na Vykupitele. Toto je zřejmé z veršů rorátů, - "Ejhle Vykupitel přijde a všichni svatí jeho s ním a Světlem velký bude ..."

Tato doba byla poznamenána obdobím postu jak tělesného, přestaly veškeré zábavy. Poslední byla Kateřinská, tak i duchovního spolu s očistou ducha. Období adventu se označuje krátkými dny a dlouhými večery. Vesnice se ukládají do klidu po celoroční práci podobně je to i s přírodou. Nastává čas klidu a odpočinku.

Odpolední a hlavně večerní čas naskýtá příležitost k různým setkáním, besedám, které byly spojeny s různými domácími pracemi. Bylo to hlavně u žen - šití, pletení, háčkování. Hospodáři a muži prováděli opravy hospodářského nářadí, postrojů pro dobytek a vyráběli metle. Večerní čas naskýtal příležitost k různými besedám jež byly obyčejně spjaty s dráním peří, kde byli zváni i sousedé. Bývalo veselo, pěly se písně, vysloužili vojáci vyprávěly různé vojenské historiky, stařečci zase různé pověsti a také pohádky. Hlavním zájmem dětí bylo malování a vystřihování betlema podobně jako u dospělých, byla to výroba figurek a ostatních potřebných věcí pro betlem. Dle pověstí poslední vyřezávaný betlem měl být u rodiny Poláškové. V této rodině se měl nach-

ázet i poslední koberský cimbál. Zánik těchto vzácných věcí se datuje do dob Prusko-rakouských vojen v roce 1886 a krátce po nich asi až do roku 1888. Pamětníkem těchto dob byla stařenka Žilková bydlící v čp. 65 v nynějším domě p. Jiřího Hradila. Zemřela v roce 1949. Její vzpomínky na tuto dobu jak se ji lidově říká doba Prajzů budu vyprávěti v dalších pověstech.

Po době adventní přichází doba vánoční se všemi pověstmi, kouzly a zvyky. Z této doby je i tato pověst a vypráví.

V dávných dobách když našemu panství vládla hrabata, knížata a jiní feudálové byly na koberském panství dvě skupiny ochránců knížecího majetku. Panství nad polnostmi, remízky a hájky patřilo správci ve dvoře, jenž měl hodnost šafáře. Na polích měl jako dohlázele a své zástupce dráby. Polní honitbu a zvěř hlídali myslivci. Vrchní myslivec a pomocný. Myslivny byly na okraji obce. První v místech dnešní hájovny p. Hanačika a druhá na dnešní faře, kterou asi roku 1885-1888 věnoval kníže Lichtenstein brněnskému biskupství a konzistoři pro obnovení jedné z nejstarších far na území Moravy. Myslivci patřili pod správce. Pan revírník byl svobodný a padal přímo pod direktorium správy nebo-li pod samého knížete. V té době vládl nad panstvím Jan II. z Lichtensteinů-člověk plachý, zvláštní a odměřený, zvaný též podivín. Ve ždánském panství a i jinde nebyl pro tyto vlastnosti oblíbený. Jinak tomu bylo na kobersku, kde jej měli všichni jak správce tak i revírník i s poddaným lidem ve velké oblibě. Z koberského fořta na Pinduli učinil revírníka a podřídil jej přímo pod direkci a pod svou správu a dal mu v podřízenost fořtovny nebo-li polesí v Dambořicích, Na Svaté a na Častkovci včetně fořtů, hajných a adjunktů-pomocníků, nebo-li praktikantů. Takto chtěl i povýšit koberské poplužní správcovství a vyňat jej z panství bošovského a učinit z něj vlastní

správcovství podřízené přímo pod centrální direktorium. Škodou bylo, že se neshodl s brněnským biskupem a také místním farářem-kanovníkem d.p. Josefem Svobodou. Tento farář byl též ve veliké oblibě lidu podobně jako pan kníže, ale pro poslušnost církevní se tak stalo. Přesto všechno pan kníže Koberáky a Koberice neopustil. Dal souhlas ke stavbě nové školy, zřídil samostatnou faru s kanovníckým právem a farnostně zde podřídil i další oblíbenou obec Milešovice. Proto zde vidíme úzký vztah obou obcí až do dnešní doby, tak jako v jednu obec spojených. Tyto obce uvedl a povýšil i nad větší a slavnější obce svého panství. Tak věřil těmto poddaným, že je zval na hony a různá jiná podujetí a nikdy neodcházel s prázdnou. V té době nebylo pytláků a do lesů měl každý volný přístup, podobně jako dnes (dříve byly lesy hlídány). Zato jej milovali naši předkové. Když jel koberským panstvím nebo revírem, nechal se voziti koberským sedlákem p. Ondráčkem Janem. V létě v "košiňáku" v zimě na saních, které až do nedávna byly na jejich hospodářství. Osobními hlídači a sluhy byli jen Koberáci a Milešáci, s nimiž se cítil bezpečně a spokojeně (odtud také různé historky a pověsti). Všechny tyto situace nesly různé závisti a spory a to hlavně z řad správců. Největší v té době byly mezi správcem a jeho hlavním myslivcem a panem revírníkem. Bylo to dáno jejich podřízeností. Revírník podřízen přímo knížeti a hlavní myslivec pod správce. Tyto spory vyvolávaly různé hádky, třenice, soupeření a vzájemné osočování, spojené se schválnostmi, sázkami a zbytečným furianstvím. Správce panství pan Schramek a revírník pan Schrank, oba asi Němci nebo Rakušané, kteří však přilnuli k našemu lidu a byli oba velice oblíbeni pro své dobrácké a veselé povahy, smyslem pomáhat po-třebným. Proto jim nikdo jinak neřekl jako pantáta Šrámek nebo pan lesní Šraňka.

Byl Štědrý den. Pan revírník Šraňka se vydal do Koberic na zastávku. Zastávka se totiž říkalo společnému postupu věci ohledně myslivosti, honitby, hranic spolu s povinností hajných a myslivců. Pan revírník se sešel s panem správcem a jeho hlavním myslivcem Hudcem a jednali o výše uvedené problematice. Slovo dalo slovo, štamprla padala jedna za druhou, zrazu zapomněli na spory - byly svátky klidu a míru a než se nadáli pan správce byl mírně unaven a odnesli jej odpočinout. Pan Hudec jako pravý Koberák, kopa veselá a chytrá, ukul plán, do kterého o chvíli pan revírník padnul. Jelikož na Štědrý den byly hospody uzavřeny - byl to podvečer velkého svátku, proto odešli o několik domů dále do šenku žida Scefingera v domě čp. 63 (nyní dům p. Malafy). Židé totiž neslavili vánoční svátky a nalévali po celý Štědrý den. Ostatní hospody ve vesnici byly již uzavřeny v polední hodinu až do Božeho hodů vánočního. Pánové popíjeli a hodovali ve veselém truňku až znenadání zjistil pan revírník, že je tma. Pan Hudec již nic nevnímal a jen pochrapkával za stolem. Neustále o čemsi mluvil a blábolil. Co mezi oběma bylo předmětem hovoru nelze říci, ale muselo to být něco strašlivého, v té době se dosti věřilo v pověry a strašidla, a o tom byla asi tato řeč. S panem Hudcem a panem Šrámkem to dopadlo poměrně dobře. Prospali celé vánoce a probudili se až na Štěpána s hrůzou, že zaspali. Mohli však potom ještě slaviti. Horší na tom byl pan revírník. Dříve než odešel, tak sloužící u žida mu dal za klobouk pro posměch dvě černá pera - kosíře z kohouta, což bylo zlem pro pana revírníka a mohlo se stát i osudným. Po probuzení z mrákot a fantazírování se pan revírník vydal na cestu domů. Noc byla jasná, prošel kolem hostince u Kaštana minul sochu sv. Jana na návsi a pokračoval cestou do Agátek. Zde na konci byla studánka. Byl velice vyprahlý a žíznivý tak se chtěl napít. Jaké to překvapení ve

vodě uviděl Raracha. Zlekl se a utíkal Záfagruntským chodníkem domů. Cesta vedla přes Kněžák a zde opět dostal žízeň a zapomněl na předešlou situaci u studánky v Agátkách, sehnul se a chtěl pít. Vidí opět Raracha a to ještě většího než dříve. Zvedl se a utíká a po chvíli znaven padá, usedá na pařez a usíná. Zdají se mu různé strašlivé sny a pojednou jakoby slyšel andělský zpěv. Probouzí se ze své únavy a blouznění a zjišťuje, že je za humny hájovny. Slyší zpěvy koledníků před hájovnou a pospíchá, aby nikým nepozorován se vrátil domů. Doma byly již obavy a velký strach a vzápětí, když uviděli pana revírníka mezi koledníky před domem pojala je veliká radost, myslily si totiž, že pan revírník přišel s koledníky a tak byl zachráněn od potupy a smíchu. Otřel si zarosené čelo, pousmál se a podíval do jasné noci a vyřkl: Díky Bohu. Pokoj lidem dobré vůle a mír a klid všem.

Jiří Beneš

Z obecní kroniky (výňatek - rok 1936)

Správa obce :

Zůstává od roku 1932 - nezměněna.

Věčný spor :

Neustále boje v obecním zastupitelstvu vzplanuly opět o stavbu nové fary, kterou žádá římsk. kat. farář p. Planita. Žádost stíhá žádost. Komise chodí za komisí, čímž obci vznikají výlohy. Obecní zastupitelstvo se usnáší, že stavbě nové fary, není obec povinna, ale, že dle nadační listiny, jest povinna faru pouze opravovat...

Což také činí.

Celá věc je v proudu úporného boje a doposud není rozhodnuta. Zástupci strany lidové podporují žádost pana

faráře Planity. Většina je však proti a novou faru stavěti nechce.

Počasi :

Nepříznivé. Pršelo mnoho o žních-obilí porůstlo, se žita se tak špatně pekl chléb. Za to na podzim přišly sucha a veliké spousty myši sežraly oziminy-jetele, že některá pole byla holá jako pustá skála a v nich samé díry a cestičky od myši... Byla to pravá myši záplava. S nařízením úřadů se myši trávil, hubily všelijak, ale nic nepomáhalo.

Úroda :

Špatná.

Řepy, brambory dobré - nad průměr.
Obilí - špatné jakosti, porůstlé.

Hřbitovní rada :

Ku správě obecního hřbitova utvořena hřbitovní rada, kde jsou zastoupena všechna vyznání.

Čech Kašpar (obchodní-čechoslovák)

Divácký Jiljí (rolník-čechoslovák)

Žilka Alois (rolník-volnomyslitel)

Ouda Petr (rolník-katolík)

Na obranu státu :

Obec půjčuje ze svého kmenového jmění 5 000 Kč. Návrh podal řídící učitel Koukal Ludvík-schváleno jednomyslně. Pro zahraniční Čechy konána sbírka v obci a sama obec daruje 50 Kč.

Civilní protiletěcká obrana - C.P.O. :

Zahraněční situace se stále přibližuje, proto všichni "Na Stráž". Hasičstvo dostalo čestný úkol, aby zorganizovalo protiletěckou obranu. Všichni muži nevojáci a starší 50-ti let povinně se stávají členy C.P.O. Dívky a ženy jsou v sanitních a jiných pomocných oddílech. Konají se cvičení, kursy různých odborů, a vše se připravuje na válku.

Velitelem C.P.O. v Koberčicích :

Horák František - rolník

Velitelem sanitního oddílu :

Havránek Konrád.

Obec kupuje 8 protiplynových masek.

Hospodářská krize :

Znamená obrat k lepšímu. Stavební ruch se lepší. Staví se horečně. Množství Koberáků opět jezdí za prací do Brna a jinde. Vepřové maso stoupl - živá váha na 6 Kč. Byl zaveden Obilní monopol. Ceny stanoveny vyšší, dle **váhy**.

CENY OBILÍ :

pšenice	1q	140-150 Kč
žito	1q	110-120 Kč
ječmen	1q	120-130 Kč
oves	1q	120-130 Kč
kukuřice	1q	120-140 Kč

Zvýšení však ještě neodpovídá výrobním nákladům zemědělce. Jatečný dobytek ale stoupá stále v ceně.

Nezaměstnaní a žebráci :

Lidumilné a humánní zákony republiky, které chtěli zavést onen vytoužený Ráj na zemi, zapoměli na jedno a sice, že člověk je přece potvůrka ďáblem posedlá.

Podpory v nezaměstnanosti využily chytráci, lenoši, povaleči, kteří pak již nepracovali vůbec - a ze zásady. Nač se dřít když prachy jdou i bez práce. Množství žebráků, potulných trampů, raději žebralo, než pracovalo. Však již lid prohlédá a dává pozor i na žebráky z nichž někteří jsou majetní, ba přímo milionáři. Proto pozor i na žebráky. Neodsuzovat všechny. Soudit pokud možno spravedlivě.

(z kroniky Dalibor)

Politika :

Německo obsazuje Porýní, posléze Sársko, trhá smlouvu locarnskou. Itálie válčí v Habeši. Německo se pomalu, ale jistě ustupuje. Francie se třese, Anglie váhá, Malá dohoda má trhliny. Sovětský svaz jde do společnosti národů, z něhož Německo vystoupilo, i Itálie...

A co mi doma ?

Čekáme a připravujeme se ...

Vinařství :

Stále se rigoluje půda pro nové vinohrady. Jedeme-li po silnici do Milešovic ocitáme se rázem ve vinorodém kraji. V založených vinohradech staví se boudy ba i úhledné chaty. Krajina dostává starobylý lépe řečeno biblický ráz. Vždyť víno jest přece nápojem Božím. Tohoto roku první vinaři sklídkují prvou panenskou úrodu, zakládá se spolek vinařů v Koberčicích. Podle vzoru Koberčic zakládají vinohrady i v Milešovicích a Nížkovicích.

Činnost spolků :

Vlivem mimořádných poměrů upadá činnost spolků z nichž žijí na papíře jen. I tělocvičná činnost v sokole není na bývalé výši. Mládeži většinou se stál ideálem kopací balon. Však zdá se, že první záchvaty fanoušků již Koberčice přešly. Nicméně přece ze sportovního hřiště ozývá se občas slavnostní řev. Vítězů nebo sténání padlých. Tohoto roku konaly České a mor. sokolské župy zájezd na Slovensko a Podkarpatskou Rus. Naše druhá župa Brněnská Vaničkova jela na Podkarpatskou Rus do Užhorodu. Z Koberčic se zúčastnily zájezdi :

bři Žilka Alois, Oslík Jan, dorostenec Šimáček Mojmír (podrobný popis v sokolské kronice). Činnost těl.jed. Orel v Koberčicích ustala úplně, jak tělocvičná tak osvětová. Sportovní klub mimo kopané hraje také divadla - režisér Partyka František (holič). Dobrovolná hasičská jednota má mnoho práce s civilní protiletectkou obranou. Hoši, dívky konají kursy Samarilské-stražné atd. Čtenářský spolek Svato-pluk vykazuje nečinnost. Na jeho jevišti hrají jiné spolky jiná sdružení.

Přehled evidence obyvatel
období od 09-11/1996

Přihlášení :

Michal Kadlec	čp.97
Jiří Melkus	243
Radim Kamenský	74
ing. Ivana Nováčková	39
Věra Nováčková	39
Lukáš Jedlička	66

Úmrtí :

Bohumír	Jedlička	čp.66
† 13.09.96	78 let	

Odhlášení :

Kristina Šenkyříková	čp.197
Jan Šenkyřík	197
Leona Synková	71
Jitka Šimečková	211
Marie Svobodová	33
František Řezníček	184

Celkový počet obyvatel
stav k 30.11.96 : 521 osob

Sňatky :

21.09.96

Leona Slabotinská - Jan Synek
Kobeřice u Brna Brno

21.09.96

Blanka Sedláková - Radim Kamenský
Kobeřice u Brna Uhřice

26.10.96

Ilona Moláčková - Libor Šlachta
Kobeřice u Brna Brno

Štědrý večer v Kobeřicích

*Když nad Černov les natáhne svůj tmavý háv
a sametovou klenbu hvězdy rozblíkájí,*

*tu měsíc rozlije svou namodralou zář
a všechny zvuky náhle utichají.*

*Do ztichlých ulic pod zářícím stromem
hlas trubky rozezní se v pláň.*

*A jak se nese, lidé přidají se sborem,
neboť Syn Boží narodil se nám.*

*Radostnou zprávu od kolébky u radnice
roznáší koledníci, zpívajíc "Veselme se".*

*Od domu k domu, z ulice do ulice.
I pro tu zvěř, choulící se v lese.*

*Jak projdou, rozsvítí se svíčky
na stromcích za okny nebo u zahrádky-*

*to posel s nebe cinkne do rolničky
a nedočkavé děti jdou si pro své dárky.*

*Všem září oči a jsou k sobě míli,
když vyběhají z domů, srdce na dlani.*

*Na větvích stromů ptáci zimomřiví,
štědrosti také okřejí a zpívají.*

*A zvonů hlas, jenž zazní nad krajinou,
až tiché noci dokončí se půle,*

*k sladkému spánku, doma pod peřinou,
uloží všechny lidi dobré vůle.*

G.W.

* * * * *

panenství. V tomto bodě však odborníci nejsou za jedno, neboť drtivá část z nich tvrdí, že po dvou dětech a ve věku blízko stovky to snad u takové profese ani není možné.

Kačer Donald

* * * * *

Plynová aféra

Jen díky starostlivosti a bdělosti některých nezištných občanů obce K., kteří nezapomněli na mnohými zapomenuté poučky: "Co je doma to se počítá" a "Dívěňuj, ale prověňuj", se podařilo odhalit aféru, která mohla otřást celým vládním kabinetem. Pohotový z úřadu policie, která využívala zkušeností z úspěšné akce "U Holubů", v klubu Bunkr a při chytání Winkelbauera, zabránil nejen národohospodářským ztrátám, ale také mravopochybnosti.

Podstata celého případu, jak uvádí dobře informovaný zdroj, který z důvodu nebezpečí ohrožení života si nepřeje být jmenován, spočívá v tom, že občan B. úmyslně odklonil trasu tepny plynovodu tak, že ji vyutil přímo v ložnici za postelí. Využil k tomu svého mimořádně uhrančivého pohledu, který by na jeho dobrácké tváři nikdo nehledal, a zhypnotizoval projektanta, prováděcí firmu a nakonec i plynárnu, kteří mu tak byli zcela po vůli. Ukázalo se, že pro tento zdánlivě legální čin, díky naší dřevě legislativě, měl důvod přímo dábelství. Jak je doloženo z výsledku na elektrickém křesle, nešlo mu ani tak o plyn, jako odorizační látku merkaptan (přidává se, aby plyn bylo cítit), která v něm probouzí pocit, že je kuřák. Na dotaz, co by dělal s přebytečným plynem nedokázal spolehlivě odpovědět. Není však těžké si představit, jak by se asi nafoukla poměrně malá ložnice, až by se oddal své neřesti. Není také známo, zda v tomto stavu řehtá nebo vyhazuje zadními, protože psychiatrům se nepodařilo ho přimět k tomu, aby si čichnul.

Při této mimořádné akci, kterou prostřednictvím BIS sledoval jak premiér tak předseda parlamentu, došlo bohužel k velmi politování hodnému činu. Místní Mata Hari s nasazením vlastního života zjišťovala odklonění trasy plynovodu tím, že jela prstem po potrubí. Právě v místě, kde ji prst sklouzl dolů a signalizoval vyústění v ložnici, byla odhalena a znásilněna. Ač se bránila ze všech sil, přišla při tom, dle vlastního vyjádření, o

Koberská hymna

Kde domov můj, kejda a hnůj,
vepřák voní na dolinách,
splasky hníjí kolem mlýna,
v sadech svízel je sám květ,
konec světa na dohled.
A to je ta krásná země,
zem koberská, domov můj,
zem koberská, vonná sluj.

Na Horách se blyská, Ličák divně šumí,
klídek Koberůci, jiní to neumí.

GW

Trable kolem plynu

V jedné dědině,
ač je to nemilé,
neměli vůbec plyn.
Rok co rok báli se zím.
Z mrazů a pliskanic bylo jim úzko,
žehrali na režim a.. na Malé Rusko.
Rukama prošly jim vagóny uhli,
nad kouřem z komínů rysy jim tuhly.
Zvolili radu
za svoji hlavu,
aby už něco vymyslela.
Na radě lečkerá hlava se bělá.
Tuší, že dali se cestičkou úzkou,
chytit jak úhoře otázku kluzkou.
Čím zbavit dědinu prokletí, vin?

Bude to dřevo, proud nebo plyn?
 Zavřeni v konklávě,
 bez chleba o hladě.
 Bez piva, chudáci, zbaveni slin.
 Nakonec rozhodli: "Bude to plyn!"
 Bílý dým vystoupal nad střechu domu,
 když vrány drbaly pahýly stromů.
 Vydechla rada, vydechla dědina:
 "Nebude více již kouřit se z komína!"
 Zčernalá obloha?
 Co je to, proboha?
 "My máme přece své veliké plány!"
 řekli a netuší morové rány.
 Ze spleti čar na bílém papíře
 vysvítá jediné - že je to k nevíře
 co snese papír a to co jsme chtěli:
 "To že je projekt a ke všemu celý?"
 Znovu a znovu
 zasedli k stolu.
 Za zády občanů dychtivou velmoc,
 kteří jim upsali kdejakou pomoc.
 Před sebou zástupce, jenž svrchu zírá:
 Chce jenom peníze. A je jich míra!
 Slunce však nenechá padnout své věrné,
 vysuší, vybělí i to co je černé.
 Začali kopat.
 Ale ten dopad!
 "Proč to jde tam? Já to chci tady!"
 "Kdo to má uklízet?" "To bude drahý!"
 Jiný zas občanka vyletí z kůže:
 "Co je to za bordel, já tam mám růže!"
 "Rozkopte silnici. Však se to spraví."
 udílí sobeček převzácné rady.
 Nejenom láli.
 Hrozili, žalovali.
 Naštěstí je většina rozumných lidí,
 co dál než na svůj nos problémy vidí.
 A tak se kope. Kope se plyn.
 Pro radost všech z budoucích zim.
 Až všechny nářky, hořkosti pomínou,
 zapíšem v kroniku poznámku jedinou:
 V jedné dědině,
 ač je to podivné,
 konečně zavedli plyn.
 Aby se nebáli zim.

G.W.

*** **

Pěkně po Kobersku

"Tož povídá Slávku co novýho. Šak beztak to máš z první ruky vod staré."
 - zahuhňali stréček Matěj, jak dyby měli v krku nemaštěno knedlu a vypleščili na Slávka voči jak kráva do prázdnýho hrantu. Vlasy jim stály jak kohótovi peři před věpraskem a vo-ryzek zvoštál trčet jak aligátorova šupina na hřbetu.

"Co by bylo. Nic!"

- vodseklí Matěj. Ani se na Slávka nepodívali. Dívali se kdesi na břuch a rukama zapínali knoflíky. Ale ať jich zapínali jak chtěli, vždycky jim jeden přeběvával. Krapy potu jim stály na čele a hlavó krótili jak koróšvička při nárazovým větru.

"Hergot, jak to vlastně patří. Su snad' blbě? To je celá vona!" zhodnotili v duchu aušus staré Foškové. Před vočima se jim dělaly krvavý fleky, když si představili její vodpověď:

"No bôže, na tobě záleží. Šak si teho už žádna nevšimne, ty staré kozle."

Matěj, keré polkl na prázdno, v domněni, že to patří jemu, nabýl výrazu jak dyby mu kuň dál pusy a pohladil ho kopytem:

"Je ti neco?"

Stréček vyškubli přebyte čné knoflík a s výrazem spokojenýho kojenca sladko vodvětili:

"Včil už nic!"

a votevřeném voknem frngli knoflík přes hnojisko, a z s bóchnutím narazil do centrále pro myšlenkový pochody každýho hospodáři.

"Ty ešče nemáš splachovací?"

zvířli voboči, až se jim čelo namačkalo jak koberské asfalt.

"Na co. Stóji to fúru peněz a néni to tá pravá pohoda. Naši mladi to majó a to abych si dopředu napsál co mám dělat. Tož mě to u nich rači přende."

"Enomže gdyž se tak dívám na to drúbež, tož si myslím, že to néni zas tak moc bezpečný."

"To mně nepovídá. Co by se mně tak mohlo stat. Stóji to na traverzi a desky taky ešče nésó zhnily. A že by se to zbortilo pod slípka, vo tem počybuju. Šak tam sténe pod střechó kvokajó, potvory."

"Tak vidím, že tě budu moset poučit. Nebo bych si nemohl vzít na svědomí, až by tě pot-čalo to, co našeho stařečka."

"To su teda zvědavé, co s tebe, ty balamuto, vyleze." Staré Fošek se uščóřili, volézli hubu, aby jim nepřeschla a s potóchlém pohledem na slípky pochoduující po hnojisku spustili:

"Tož našeho stařečka ti ani moc představovat nemosím. Takové šóplé, ále energije jako Dukovany. Fšady moseli byt, fšecko moseli vědět a vo fšeckém rozhodovat. Říkalo se tehdá, že jich tak može zastavit akorát zubatá. Nebyla to pravda. Měli jedno místečko, kde chodili popřeměšlat a vodpočít si vod toho věčného stařenčinýho brblání. A že to spojili s užitečným, to dá rozum. Měli tenkrát akorát vyvežené hnůj, tož to místečko úlevy trčelo nad hnojiskem, jak dyby bylo na kuři nožce. Větřík pěkně fókál ze fšeckých stran a že tam byla díra, tož aji zespodu. Desky potichóčku vrzaly a slípky si asi vzaly náhradní volno, tož jich nerušilo ani kvokání. Štrádovaly enom tak po hnojisku a pletly se morákom akorát do cesty. Už to byli pěkní macci. Šak se stařenka nemoh-li dočkat toho devaterýho masa!

Jenomže ticho je zrádná věc. Zvlášt, když je člověk uhóněné a má vypořádanó i nenuťněši potřebu. Říká se temu hypnopédija a spíš při tem jak zařezané. Tož tak hluboko se zamysleli taky stařeček. Nechali si přitem zakrytú hlavu a vodkryté protilehlé konec, aby se aspoň neco chladilo. Nevím, co důležitýho se jim hónilo v hlavě, ále anděl strážné to určitě nebýl.

Jeden morák, šak víš jak só potvory zvědavý, zabrósil taky k té "svatyni", a že tam býl velké fuk nad hnojiskem, tož se šel podívat co to tam je. Moc tam toho teda nebylo, akorát nad hlavó se mu cosi hópalo. Tož to chvílu pozorováł, natáčel hlavu ze všeckých stran, ale furt to né a né spadnót. Možná, že si myslél, že je to pořádné červ, tak se nerozpakováł a zobnúl do toho. Co se dělo potem, na to do smrti nezapomenu. Stařeček ani dveřa nevotvírali. Rovnó jich vyrazili. Tólik energije snad ani ty Dukovany nemajú. A kdyby tam tenkrát býl nekdo ze stopkama, tož to mosél byt aspoň světové rekord. Némáň padesátkrát voběhli dvůr a třikrát to vzali pro velkó rychlost ani přes humno. Enom mezi zubama v jednom kusu cedili: "Všecko to vyzabijám!" Keho měli na mysli neřekli, enom stařenka měli vod té doby s morákama utrum. Šak pan doktor říkali, že to mohlo byt ešče horší. Tož takový životní nebezpečí còhá na každýho na tem tvém čerstvém luftu. Akorát ženských se to netéká. Ale ty zas tolik nepřeměšlájó."

Fósek skončili a zubama co měli hustý jak plaňky vod plotu, a taky tak rovný, zasvítili na Matěja. Těn se drbál za uchem, nebo tam mu dycky ruka sklózla, když si chtěl uléznót to co by ani v polifce poznat nebylo, a usilovně přeměšlál. Vona představa, že by to mohly vodnůst taky gatě, kerý ani doktor nespraví, moc radosti nepřidá. Člověk si dneska není jisté nigde.

G.W.

NA POSLEDNÍ CHVÍLI

Čas loučení, čas setkávání

V srpnových "Koberských rozhledech" jsme vítali nového duchovního správce Otce Marcela Javoru. V této předvánoční době se s ním římskokatolická farnost loučila.

Na jeho místo nastupuje nový kněz Otec Jan Piler. Chceme ho v koberské farnosti přivítat a popřát mu, aby dokázal najít cestu k srdci farníků tak, jak se to podařilo jeho předchůdci. Farníkům a všem občanům přejeme, aby v novém duchovním správci našli člověka, který má pochopení pro jejich radosti i bolesti, a který přináší pokoj a lásku všude, kde je jí potřeba.

Marie Jedličková

SLOVO NA ZÁVĚR

Na samém konci roku většinu z nás přepadne, ať chceme či nechceme, nostalgie. Ten zvláštní pocit z nenávratnosti času, který jsme prožili a který nás odtlačil zase o kousek dále od našeho narození. Je to věčný koloběh změny, jemuž jsme nuceni se podřídít, neboť je na naší vůli nezávislý. Je jistotou, která je nám dána už od kolébky a ať se bráníme sebevíc, tvrdošjně se otáčí rok co rok o třistašedesát stupňů po šroubovici, jejíž délka je naší velkou neznámou. Naštěstí.

Stoupáme po jejích závitech a zdálo by se, že nám nezbývá než nechat se tlačit strojem času v odevzdanosti, neboť tak to bylo dáno. Jenže po šroubovici se posouváme, ať je v jakékoliv poloze. Může směřovat nahoru, do stran i dolů. A na nás je, pro který směr se rozhodneme.

Už od nepaměti je jen jeden směr, který nás povznáší nad nostalgii, který nám dovoluje radovat se z nového a těšit se na budoucnost, očekávat odhodlaně věci příští, byť by se jevily nepříliš radostnými. Jistě každý z nás zažil onen zvláštní pocit, kdy se díval na svět z ptačí perspektivy a v onom odstupu objevil netušenou krásu, která překrývá všechna trápení. Jakoby na něj dýchla věčnost, v níž člověk je sice tím nepatrným zrníčkem, které není vidět, je to však i jeho dílo.

A tak tomu je i v životě. Čím výše, tím větší nadhled nad tím, co se zdá být beznadějným, nad nesmyslným hašteřením, sváry, záští či nenávisť, neboť je vidět mnohem dále. Je vidět to, co zůstává a na čem budou další stavět, aby svět byl ještě krásnější. Šroubovice, která se položí nebo zavrtává, nechává hlubokou rýhu, kterou generace budou vymazávat k zapomnění, neboť šíří beznaděj a zkázu.

Vzdejme tedy na sklonku roku chválu a dík především moudrému stáří, i když se budeme radovat z nového. Právě proto, že moudré stáří, na něž se mnohdy zapomíná, stojí nejvýše na šroubovici, na níž ho stroj času občas i přitlačil, ale nedonutil změnit směr náklonu. Máme-li se tedy radovat, radujme se také, že jsou mezi námi moudří lidé. A važme si jich, neboť oni nás vyvádějí z trvalé nostalgie a ukazují smysl našeho bytí.

redakce

120. CO SE TO TAM SVÍTÍ

Co se to tam sví - tí na betlémských ho - rách?
Jest tam ve-lká ja - snost po kop-cí-ch a do-lách.

A - ndě - lé zpí-va- jí, mu - zi- ku dě- la- jí,

ja - kou v této tma-vé no - ci ra - dost ma - jí.

1. *Co se to tam svítí
na betlémských horách?
Jest tam velká jasnost
po kopečích a dolách.
Andělé zpívají,
muziku dělají,
jakou v této tmavé noci
radost mají.*

2. *Nechtějte se, pastuškové,
strachovati,
však se vám z vašeho stáda
nic neztratí.
Radost vám zvěstujem,
všechněm oznamujem,
že se narodil spasitel,
vyzrazujem.*

3. *Ó, dítěátko malé,
k tobě přicházíme,
jak nám anděl kázal,
tobě se klaníme.
Neseme ti dary,
ó, Ježíšku malý,
pár kuřátek, holoubátek,
slavný králi.*